

og Christian IXs Regeringstider, hvad Livrenteværdien vilde være af de paagældende Pensioner, og man beregnede derefter det Indskud, som Staten skulde yde til den Pensionskasse, som tænktes oprettet, saa stort, at det kunde ækvalere Livrenteindskuddet, saa at altsaa de 25,000 Kr. om Aaret, som det var Mening, at Statskassen skulde yde, vilde svare til Statskassens virkelige Byrde ved disse Pensioner, altsaa beregnet efter et Gennemsnit fra de to Regeringstider. Det vil altsaa ses, at Princippet i Vilhelm Lassens Lovforslag ikke var at vælte denne Byrde bort fra Statskassen, men at regulere den.

Andreasen: Jeg vil slutte mig til den Opfordring, der er rettet til Tingets Medlemmer om at stemme imod det foreliggende Lovforslag, og jeg vil navnlig gøre det under Henvisning til den Udtalelse, den højtærede Finansminister fremsatte, om, at der ikke foreligger nogen juridisk Forpligtelse overfor disse Hofembedsmænd til at yde dem Pensioner. Det forekommer mig, at naar man erindrer Stillingen fra 1906, da Rigsdagen vedtog at give en 38-aarig Livlæge, der kun havde været ansat som Hofembedsmand imellem 4 og 5 Aar, en livsvarig Pension af 2,138 Kr., er der Grund til netop at befrygte Konsekvenser af den Praksis, man nu er i Færd med at indføre. Man gik ved samme Lejlighed til at give en Hofmarskal med en Gennemsnitsaarsindtægt af 11,600 Kr. en livsvarig Pension af 15 Kr. om Dagen. Jeg tror, at hvis denne Sag kom til Afstemning ude i det danske Vælgerfolk, vilde der komme et andet Resultat ud deraf end det, den højtærede Finansminister ønsker ved Afstemningen i dette Ting i Dag.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Det forekommer mig underligt, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) taler om, at vi ere i Færd med at indføre en Praksis, naar det dog er en Praksis, som har været brugt gennem en meget lang Aarrække ved de foregaaende Tronskifter, og en Praksis, som det ærede Medlem sammen med os andre gennemførte for 6 Aar siden. Det er fuldstændig rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at vi den Gang gik ud fra, at der skulde træffes en endelig Ordning, og at vi fra alle Sider vare enige om Ønskeligheden af en saadan, hvorved man kunde blive fri for at faa disse Lovforslag til Behandling, saa snart et Tron-

skifte indtraadte. At en saadan Ordning ikke er truffen, ere vi for saa vidt uskyldige i. Det er maaske det ærede Medlem ogsaa, men den nævnte Vej staar os fremdeles aaben, og vi vare den Gang alle klare over, at den Ordning, som skulde træffes, ikke kunde blive den at paalægge Civillisten Pensionsbyrden, men at det maatte blive en Ordning, hvorved Staten bragte et Offer. Det vare sikkert alle den Gang paa det rene med. Derfor forekommer det mig mærkeligt, naar det ærede Medlem mener, at hans Standpunkt nu er fuldstændig svarende til det Standpunkt, han indtog for 6 Aar siden.

N. C. Christensen: Naar den højtærede Finansminister siger, at der hos de paagældende Funktionærer og Hofembedsmænd er skabt en Forventning om, at der vil blive tilstaaet dem Pension, er det i alt Fald ikke Socialdemokratiets Skyld, thi da vi i 1906 behandlede Lovforslaget om Pensionering af afdøde Christian den Niendes Hofembedsmænd og Hofbetjente, protesterede vi derimod og hævdede som vor Opfattelse, at det ikke var Statens Op-gave at pensionere dem. Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag er Forholdet det, at Rigsdagen slet ikke ved, hvilken finansiel Rækkevidde dets Gennemførelse vil faa. Ifølge Lovforslaget bemyndiges Regeringen til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet. Hvor mange det vil blive, vide vi ikke noget om, og hvor store Pensioner der vil blive ansat, og hvem der skal have dem, ane vi ikke noget om. Men naar Regeringen anvender den Bemyndigelse, som dette Lovforslag vil give den, og foreløbig fastsætter Pensioner og Understøttelser, staa vi til næste Aar overfor et Lovforslag fra Regeringen om at yde Pensioner i Henhold til det, Regeringen allerede har gjort. Hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, vil det maaske have til Følge, at adskillige Hofembedsmænd og Betjente, som ellers vilde vedblive at fungere, hvis dette Lovforslag ikke vedtages, træde ud af Hoffets Tjeneste. Det vakte sikkert betydelig Forbavselse her i Tinget, da vi sidste Gang erfarede, at den Pensionsbyrde, Staten vilde komme til at bære, var over 92,000 Kr. om Aaret, og hvor stor den nu vil blive, vide vi, som sagt, ikke noget om.

Naar Finansministeren endvidere siger, at daværende Finansminister Lassen gjorde sit til at indfri det Løfte, der var givet, og det Krav, der var stillet, om en endelig